

Costul cu impozitele și taxele – un element din ce în ce mai important în situațiile financiare

Așa cum ne-am obișnuit în materie de fiscalitate, sa nu treaca niciun an fara modificari, se pare ca și în materie contabila, cel puțin în Standardele Internaționale de Raportare Financiara (IFRS), în fiecare an apar noi reguli sau interpretari. De aceasta data, este vorba de o interpretare privind costurile unei companii cu impozitele și taxele, din situațiile financiare, în cazurile în care legislația nu este clara. Mai exact, despre impozitul pe profit și cum trebuie înregistrat în contabilitate astfel încât orice riscuri potențiale sa fie reflectate ca atare.

Interpretarea 23 a Comitetului pentru interpretarea standardelor internaționale de raportare financiara, intitulata *Incertitudine legata de tratamentele fiscale* (IFRIC 23), aduce clarificari asupra modului în care trebuie reflectat impozitul pe profit în contabilitate atunci când exista o incertitudine în privința tratamentului fiscal aplicabil. Iar de incertitudini nu ducem lipsa în legislația din România!

IFRIC 23 se aplica direct entitaților care pregatesc situații financiare statutare conform IFRS, respectiv **instituțiile financiare și societățile listate la bursa de valori**. Totodata, interpretarea se aplica, indirect, și societăților care fac parte din grupuri **multinaționale** și care pregatesc situații financiare conform IFRS în scop de raportare.

Precizarile prevazute de IFRIC 23 se aplica începând cu data de 1 ianuarie 2019, astfel ca încheierea anului financiar 2019 trebuie sa țina cont de aceasta interpretare.

Tratamentul fiscal incert, consecința legislației neclare

Dar ce înseamna un tratament fiscal incert? Un tratament fiscal poate fi considerat „incert” atunci când un contribuabil îl aplica fara sa fie sigur ca autoritatea fiscala competenta îl va accepta în temeiul legislației în vigoare. De exemplu, decizia de deducere a unei cheltuieli la calculul profitului impozabil poate fi, în anumite condiții, un tratament fiscal incert, daca pentru acordarea deductibilitații legislația prevede condiții neclare sau subiective, astfel încât exista riscul ca autoritatea fiscala sa refuze sa acorde deducerea. Ce trebuie sa faca societatea în cauza? În primul rând, trebuie sa determine daca exista probabilitatea ca autoritatea fiscala sa accepte sau nu un tratament fiscal incert pe care intenționeaza sa îl aplice în declarația de impozit pe profit.

Mai departe, efectul incertitudinii trebuie reflectat în situațiile financiare, în doua variante. În prima varianta, se înregistreaza riscul fiscal direct pe cheltuiala cu impozitele ca 100% din suma (se ia în calcul scenariul în care autoritatea fiscala refuza acordarea deducerii) și, în cazul în care riscul se produce, exista banii necesari pentru plata sumei percepute suplimentar. Daca riscul nu se produce, banii pot fi utilizați în alte scopuri. În a doua varianta, compania pondereaza riscul în funcție de probabilitați și scenarii. De exemplu, daca, în cazul unui

control, contribuabilul are 50% șanse sa nu datoreze sume suplimentare și 50% sa datoreze 100 de lei suplimentar, va pondera cele doua scenarii și va înregistra în contabilitate o cheltuiala de 50 de lei. Astfel, daca în urma controlului se stabilește suma suplimentara de 100 de lei, va contabiliza doar diferența de 50 de lei. În ambele cazuri, însa, compania va suporta eventualele penalități și dobânzi de întârziere, calculate la întregul prejudiciu, având în vedere ca sumele înregistrate în contul riscului fiscal nu sunt platite efectiv.

Un alt exemplu poate fi un tratament fiscal de venit neimpozabil asociat utilizarii unor rezerve din reevaluare, pentru care exista neclarități cu privire la natura acestora, sau o politica de prețuri de transfer care conduce la o profitabilitate mai mica decât piața. În aceste situații, societatea evalueaza care este probabilitatea ca venitul respectiv sa fie considerat impozabil de autoritatea fiscala și stabilește suma asociata acestui tratament, care va fi apoi înregistrata ca o cheltuiala cu impozitul pe profit, deși ea nu este certa.

Așadar, având în vedere IFRIC 23, societățile trebuie sa fie mult mai **atente la tratamentul fiscal aplicat tranzacțiilor**, mai ales în situațiile în care legea nu este clara sau nu specifica în mod expres. Orice poziție fiscala incerta se traduce într-un cost operațional direct în situațiile financiare.